

Anthony Giddens, després d'haver definit estratègicament el projecte del *New Labour* durant la segona meitat dels anys 90 amb *Beyond Left and Right* i *The Third Way*, intenta ara amb aquest llibre seguir marcant l'agenda del laborisme en la nova etapa iniciada amb l'elecció de Gordon Brown com a nou primer ministre.

Segons Giddens, el *Labour* ha de seguir guanyant tres batalles si vol mantenir-se al govern: la batalla de les idees, la batalla de l'estratègia i la batalla de la tàctica.

En relació a la primera batalla, Giddens argumenta que les noves idees s'han de basar, com fa més de deu anys, en l'anàlisi dels principals canvis que afecten a la societat. I per convertir-les en polítiques concretes que puguin rebre el suport de l'electorat, proposa un "Contracte amb el Futur".

De fet, el que fou director de la LSE durant els primers sis anys de govern Blair proposa que la nova gran idea del laborisme sigui precisament aquesta: oferir als ciutadans un contracte per iniciar un futur per al país que sigui socialment just, així com econòmicament i ecològicament sostenible.

Un contracte que no ha de ser només assumit per l'Estat i els ciutadans, sinó per tots aquells que tenen responsabilitats en l'esfera pública, ja siguin empreses o entitats del Tercer Sector, per tal de combatre la cultura de la irresponsabilitat, i l'individualisme que sempre prioritza el propi interès.

Reprement un dels temes clau de la seva filosofia política, Giddens segueix defensant que l'igualitarisme ha d'anar de la mà de la responsabilitat individual, i de l'ambició per a prosperar, si es vol promoure de forma eficaç la mobilitat social.

La promoció de la mobilitat és, en la seva opinió, la principal funció d'unes polítiques públiques que haurien d'invertir menys en la gent gran i més en els joves. Unes polítiques de benestar que haurien de ser més flexibles i proactives, centrades en invertir recursos per tal d'atacar els problemes des de l'arrel.

Giddens fa una aposta clara de transformació de l'Estat del benestar en un "Estat-garant" (o assegurador), en una gran agència reguladora de la societat del benestar.

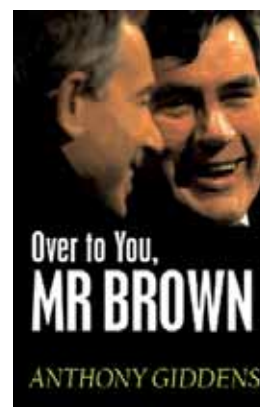
Ara bé, més enllà d'una relectura del temes ja clàssics del "nou laborisme" adaptada als nous temps, el professor Giddens no eludeix referir-se a d'altres qüestions, com la política exterior que hauria de guiar el nou govern britànic, i la necessària gestió de la "política de la identitat" en una societat com la britànica, caracteritzada pel multiculturalisme difús propi de les societats globalitzades i un retorn de les tres identitats nacionals tradicionals que formen la Gran Bretanya.

En relació a la política exterior, el llibre aposta clarament per un apropament a Europa i a la socialdemocràcia europea i alerta sobre el perill que l'euroescepticisme de

Over to you

Anthony Giddens

Cambridge: Polity Press, 2007.

Gordon Brown –si es combina amb un allunyament de l’administració Bush– porti a la Gran Bretanya al pitjor dels escenaris possibles: encallada entre la Unió Europea i els Estats Units i amb molt poca o nul·la capacitat d’influència en cap dels dos.

En relació a la política de la identitat, Giddens s’erigeix com a defensor d’un multiculturalisme obert, entès com un sistema que permet mantenir unides a les diferents cultures i comunitats a partir del diàleg entre elles, i l’acceptació d’un conjunt de lleis i valors comuns. Es mostra, en canvi, més pessimista sobre l’evolució dels nacionalismes escocès, gal·lès i anglès, que creixen progressivament i podrien arribar a plantejar l’existència per separat de les tres nacions, tot i la ferma voluntat de Gordon Brown de reforçar la identitat britànica.

Aquest és un llibre, en definitiva, que pretén indicar com el *Labour* pot utilitzar la transició entre Blair i Brown per al seu propi profit, sense perdre de vista, però, les dificultats de la nova etapa. Per al professor Anthony Giddens, el principal obstacle per al nou líder laborista no és l’oposició *tory*, sinó l’estat de “desencantament”, de desafecció política, que s’ha generalitzat en l’opinió pública, i que podria permetre una victòria conservadora si l’electorat acaba optant per “donar una oportunitat als altres”, com va fer l’any 1997. ■

La situación social en España II

Vicenç Navarro (dir.)

Madrid: Biblioteca Nueva, S.L., 2007.

La *situación social en España II* és la continuació d’un primer volum amb el mateix títol que es va publicar l’any 2005. El llibre ha estat editat conjuntament pel Programa de polítiques Públiques i Socials de la Universitat Pompeu Fabra, la Fundació Francisco Largo Caballero i Biblioteca Nueva. Aquest segon volum, en què participen un conjunt d’investigadors que formen part de l’Observatorio Social de España, sota la direcció del doctor Vicenç Navarro, pretén continuar l’anàlisi sobre la situació de l’Estat del Benestar a Espanya que ja va realitzar el 2005.

El llibre proporciona una àmplia visió de la situació actual i de l’evolució de les polítiques socials a Espanya i a la Unió Europea en els darrers anys. I ho fa, tant des d’una perspectiva general, com de manera detallada cadascun dels diferents àmbits del benestar.

Així, en el llibre trobem una reflexió general sobre els principals trets del nostre Estat del benestar; sobre la despesa social a Espanya; i una panoràmica sobre les polítiques socials desenvolupades a l’àmbit local.

D’altra banda, apareixen anàlisis concretes sobre el mercat laboral, la qualitat de l’ocupació, i les repercussions del mercat de treball en la salut dels treballadors i treballadores; el fenomen migratori i l’impacte de la immigració en el nostre sistema de benestar; el sistema sanitari i les desigualtats en salut; el sistema educatiu espanyol, les desigualtats socials en el sistema educatiu, el professorat, i l’educació infantil; els serveis d’atenció i cura de les persones dependents i de les persones amb discapacitat; l’habitatge; i les polítiques fiscals.

A més, cadascun dels capítols de l’estudi es troba complementat per un gran nombre de gràfics i taules que serveixen per aclarir i per donar consistència al conjunt de la investigació.

En definitiva, es tracta d’un llibre imprescindible per a tots aquells que vulguin conèixer a fons el moment en què es troba el nostre Estat del benestar i que aporta un seguit de propostes clau per al seu desenvolupament en els propers anys. ■

La Fundación Alternativas ha publicat l'informe anual sobre la situació de la democràcia a Espanya. El treball, que duu per títol *La estrategia de la crispación* i que ha estat dirigit per Joaquín Estefanía, conclou que l'any 2006 ha estat l'any en què la dreta espanyola ha fet de l'enfrontament i la divisió la seva arma electoral més visible.

Segons aquest informe, l'oposició ha volgut desgastar el govern de Rodríguez Zapatero mitjançant el “desacord permanent i sistemàtic”, fet que ha servit per “polaritzar una part de l'electorat, modificar la seva composició i desmobilitzar-ne una altra part, obrint el ventall abstencionista”. Aquest desacord s'ha centrat, sobretot, en tres grans temes: l'atemptat terrorista del 11 de març de 2004, la reforma de l'Estatut de Catalunya i el procés de pau a Euskadi.

El llibre es va presentar a Barcelona el 4 de maig, i hi van intervenir Pere Portabella, president de la Fundación Alternativas; Juan Manuel Eguiegaray, director del Laboratori de la Fundación Alternativas; Joaquín Estefanía, director de l'Informe; Josep Ramoneda, director del CCCB; Miquel Roca, advocat i ex-polític; i Julián Santamaría, membre del Consell Assessor de l'Informe. Tot i que diferien a l'hora de plantejar si la crispació era o no un “mal endèmic” (Miquel Roca el va qualificar així, i en canvi Santamaría el va plantejar com “una patologia, però no com un mal estructural”), tots van coincidir a assenyalar que aquesta estratègia deteriora les institucions de l'Estat de dret i la democràcia en sí mateixa.

El llibre desgrana de manera exhaustiva els estadis en què es manifesta aquesta crispació. Així, el llibre s'estructura en un primer apartat, que se centra Govern i oposició, i en què es conclou que l'estratègia del PP ha repercutit en els suports electorals als principals partits, provocant certa polarització de l'electorat, consolidant el vot per al PSOE i al PP en les àrees ideològiques que els són pròpies i retrocedint entre els ciutadans amb menys identificació política. Un segon apartat presenta quina ha estat la relació entre Govern i els ciutadans, destacant que tot “haver-hi més encerts que no pas desgràcies”, el Govern de Rodríguez Zapatero ha patit una continuada pèrdua de suport electoral, fruit, segons els autors, d'aquesta estratègia de la crispació.

L'informe, a més, analitza el funcionament de la Justícia i la imatge que els ciutadans tenen d'aquesta administració. Segons les conclusions de l'Informe, “transitorietat i incertesa són les notes que han caracteritzat l'Administració de Justícia l'any 2006” i pel que es desprèn de la lectura dels diferents apartats, la justícia continua sent un problema pendent de la democràcia a Espanya, com també va apuntar Josep Ramoneda el dia de la presentació.

A la part final de l'estudi es detallen, d'una banda, la influència del poder polític sobre l'econòmic i viceversa, i de l'altra es conclou que en el darrer any els mitjans han estat transmissors i caixa de ressonància de les relacions de confrontació entre Govern central i oposició.

Resumint, aquest informe serveix per posar noms i cognoms a una sensació de malestar generalitzada en les relacions entre govern i oposició, per posar sobre la taula una sèrie d'evidències que sovint es donen per descomptades però que sovint cal que se n'expliqui el perquè i el com. ■

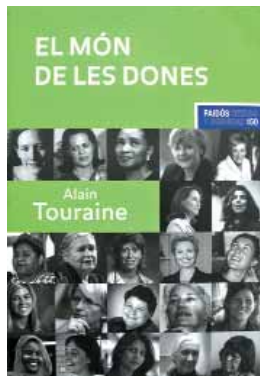
La estrategia de la crispación. Informe sobre la democracia en España

Joaquín Estefanía (dir.)
Madrid: Fundación Alternativas, 2007.

El món de les dones

Alain Touraine
Barcelona: Paidós, 2007

En el seu darrer llibre el sociòleg francès Alain Touraine intenta, a partir d'una anàlisi de camp realitzat mitjançant petits grups de discussió, definir la significació històrica de les dones en el moment actual i les oposicions i obstacles que troben.

L'autor, a més, dedica un capítol a la presentació dels resultats d'un procés de recerca específic realitzat entre dones musulmanes en països occidentals: quina és la seva posició històrica en el moment actual tant pel que fa la societat i la cultura d'origen com en tot allò referent a la societat on transcorre la seva vida.

L'afirmació recurrent i primerenca de la majoria de dones –“Jo sóc una dona”– serveix de punt de partida a l'autor per analitzar els diferents components del debat sobre la posició de la dona a la societat i sobre els canvis que s'estan produint en el seu si.

Per a Touraine, aquesta afirmació mostra la importància en la societat post-industrial de la sexualitat, tant pel que fa la dominació com l'alliberament de manera que és interpretada per les dones com el principal element en la creació de la personalitat. En aquest sentit, la sexualitat hauria substituït el paper que tenia el treball en la creació i definició dels subjectes en la societat industrial.

La importància d'aquesta afirmació rau en dos elements que Touraine destaca àmpliament: per un costat, en la definició d'elles mateixes de manera positiva en lloc de definir-se en relació als homes (o com a víctimes); i en el paper predominant en la societat contemporània de les dones com a agents principals del canvi cultural que el porta a definir la societat actual com “la societat de les dones”.

Així, el paper capital de les dones en la societat actual es troba directament relacionat amb el reforçament de la seva identitat femenina. El model de la modernització europea es basava en la polarització mitjançant la definició de categories i en la seva jerarquizació (els homes en el nivell superior i les dones i els pobles colonitzats en l'inferior). En canvi, el nou model cultural es basa en la inclusió dels elements aparats i marginats pel procés de modernització anterior; i en el predomini de l'ambivalència en la presa de decisions, el que implica l'abandonament de l'obligació d'escollir entre solucions oposades a favor de la combinació de solucions diverses.

Es tracta d'un llibre, en definitiva, que ens pot ajudar a entendre quina és la imatge que les dones tenen de si mateixes, quina és la seva opinió i la seva relació respecte la societat que els envolta, i quin és el paper que juguen i que jugaran en la transformació cultural d'aquesta societat. ■